

ARROWS
advokátní kancelář, s.r.o.

Ústavní soud

Joštova 8
660 83 Brno

Elektronicky datovou schránkou

K sp. zn.: ---
Naše zn.: 505/2018
Letohrad 29.3.2018

Stěžovatelé: **1. Miroslav Kočíř**, nar. 29.11.1957
trvale bytem Klášterec nad Orlicí 228, PSČ 561 82

2. Jana Kočířová, nar. 26.7.1963
trvale bytem Klášterec nad Orlicí 228, PSČ 561 82

Právní zástupce: **Mgr. Ludvík Novotný, advokát**
se sídlem Václavské náměstí 76, 561 51 Letohrad

Účastníci řízení: **Nejvyšší soud České republiky**
Burešova 20, 657 37 Brno

Vrchní soud v Praze
Náměstí Hrdinů 1300, 140 00 Praha 4

Krajský soud v Hradci Králové
Československé armády 218, 502 08 Hradec Králové

Ústavní stížnost

Plná moc
Další přílohy dle textu

Mgr. Ludvík Novotný, advokát
Václavské náměstí 76, 561 51 Letohrad
✉ novotny@arws.cz +420 775 196 789
www.arws.cz

IČ: 01336371
Datová schránka: 6s9qucu
Č. ú.: 670100-2210293496/6210

I. Soudní řízení

1. Obhájcům stěžovatelů byl dne 27.3.2017 doručen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-948 ze dne 27.2.2017. Rozsudkem byli stěžovatelé uznáni vinným z nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zčásti dokonáný, zčásti nedokonáný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Stěžovatel č. 1 za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, přičemž výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků, současně byl nad stěžovatelem č. 1 vysloven dohled probačního úředníka a byl mu uložen trest propadnutí věci, a to osobního motorového vozidla zn. Citroen C-Crosser, VIN: VF7VV4HNNH8U969592, r.z. 5E2 9904 stříbrné barvy včetně klíčů. Stěžovatelka č. 2 za to byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, přičemž výkon tohoto trestu jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků, a trest propadnutí věci, a to rodinného domu čp. 228 na stavební parcele č. 770 v obci Klášterec nad Orlicí. Dále bylo oběma stěžovatelům podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku uloženo zabrání věcí vyjmenovaných v rozsudku.
2. Stěžovatelé proti tomuto rozsudku soudu prvního stupně podali odvolání k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání podal též státní zástupce (ačkoli soud plně vyhověl jeho návrhu). Z podnětu podaných odvolání Vrchní soud v Praze rozsudkem č.j. 11 To 48/2017-1036 ze dne 12.6.2017 zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-948 ze dne 27.2.2017 v celém rozsahu a uznal oba stěžovatele vinnými z nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Stěžovatel č. 1 za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, přičemž výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků, současně byl nad stěžovatelem č. 1 vysloven dohled probačního úředníka a byl mu uložen trest propadnutí věci, a to osobního motorového vozidla zn. Citroen C-Crosser, VIN: VF7VV4HNNH8U969592, r.z. 5E2 9904 stříbrné barvy včetně klíčů. Stěžovatelka č. 2 za to byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, přičemž výkon tohoto trestu jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků. Dále bylo oběma stěžovatelům podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku uloženo zabrání věcí vyjmenovaných v rozsudku. Tento rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. 11 To 48/2017-1036 ze dne 12.6.2017 byl obhájcům stěžovatelů doručen dne 29.8.2017.
3. Stěžovatelé proti uvedenému rozsudku odvolacího soudu podali včasné dovolání, která však byla usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 11 Tdo 1499/2017-48 ze dne 13.12.2017 odmítnuta. Toto usnesení Nejvyššího soudu ČR bylo obhájcům stěžovatelů doručeno dne 30.1.2018.

Důkazy: rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-948
 rozsudek Vrchní soud v Praze č.j. 11 To 48/2017-1036
 usnesení Nejvyššího soudu ČR č.j. 11 Tdo 1499/2017-48

II. Porušená práva stěžovatelů

4. Stěžovatelé tímto proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-948 ze dne 27.2.2017, proti rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 11 To 48/2017-1036 ze dne 12.6.2017 a proti usnesení Nejvyššího soudu ČR č.j. 11 Tdo 1499/2017-48 ze dne 13.12.2017 podávají ústavní stížnost, neboť se domnívají, že těmito rozhodnutími bylo zasaženo do jejich základních práv zaručených v čl. 7 odst. 1, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 8 odst. 5, čl. 10. odst. 1, čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 1, čl. 12, čl. 31, čl. 36 odst. 1, 37 odst. 2, čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 2 odst. 1, čl. 3, čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

III.

Vylíčení rozhodných skutečností

5. Stěžovatelé – zejména stěžovatelka (tj. stěžovatel č. 2) – trpí již delší dobu zdravotními obtížemi. Stěžovatelku od mládí často bolí hlava, a to tak intenzivně, že se nejedná o běžné migrény. Stěžovatelka totiž má několik desítek ložisek nespecifikované bílé hmoty mozkové, která jsou buď příčinou, nebo následkem nesnesitelných migrén. Další potíže jsou způsobeny posunem plotýnky, což utiskuje kořen nervu a je to spojeno s bolestmi bederní páteře. Také má chronický zánět trojklaného nervu a chronický zánět nosních dutin. Tyto nemoci jsou spojeny s permanentní bolestí, kterou neodstraní běžné léky proti bolesti, ale krátkodobě pouze Indometacin 100 mg, což je lék předepisovaný zejména onkologicky nemocným. Ačkoli stěžovatelka podstoupila desítky vyšetření, nepodařilo se zjistit příčiny nemocí ani účinné postupy k vyléčení.
6. Stěžovatel č. 1 dlouhodobě trpí záněty močových cest a potížemi s trávicím traktem (zejm. nesprávná funkce žlučníku).
7. Stěžovatelé se pochopitelně snažili a snaží se zbavit svých zdravotních potíží nebo přinejmenším aspoň zmírnit s nimi spojené bolesti. Když se doslechli o léčivých účincích konopí, tato alternativa ke konvenční medicíně je velmi zaujala. Stěžovatelé začali zjišťovat podrobnosti týkající se léčby konopím. Přitom se mj. dozvěděli, že cena, spektrum ani kvalita konopných produktů nabízených v lékárnách by jim neumožnila se takto vyléčit. Z odborné literatury i ze zdrojů na internetu se stěžovatelé dočetli, že pro léčbu jsou daleko vhodnější přípravky vyrobené z vlastního konopí. V zoufalství ze svého zdravotního stavu (zejména ze zdravotního stavu stěžovatelky) se stěžovatelé rozhodli, že si zkusí vypěstovat konopí a z něj vyrobit konopnou mast a konopný extrakt (tzv. Fénixovy slzy), který pro léčbu nemocných ve Fakultní nemocnici v Olomouci do roku 1991 připravoval doc. RNDr. Ondřej Lumír Hanuš, Dr.Sc.
8. V roce 2012 tedy stěžovatelé začali činit první kroky směřující k tomu, aby si sami mohli vypěstovat konopí, jímž by se léčili. Stěžovatel mj. začal navštěvovat tzv. growshopy a od dalších návštěvníků zjišťovat zkušenosti s pěstováním. Takto se seznámil i s panem Jiřím Jarůškem, kterého na jaře 2012 také navštívil v Koldíně u Chocně, kde v jeho stodole poprvé viděl vzrostlé rostliny konopí. Přibližně ve stejné době stěžovatelé v jedné místnosti v opláštěné pergole zasadili prvních 60 semenek konopí, z nichž vzešlo asi 30 %. Vzhledem k tomu, že neměli žádné praktické zkušenosti, nedokázali pro rostliny vytvořit vhodné podmínky. Rostliny byly příliš tenké, listy žloutlo, nekvetly a stěžovatelé nebyli schopni zjistit příčinu. Ke sklizni nedošlo, rostliny stěžovatelé museli zlikvidovat.
9. Na podzim 2012 stěžovatelé příčkou rozdělili stávající prostor v podkroví pergoly na dvě místnosti a oddělili prostor se schodištěm. Na konci 2012 usušili několik prvních rostlin konopí. Celé rostliny použili do masti (v této době do vepřového sádla). Mast neměla očekávanou účinnost, rostliny

nebyly kvalitní a asi ani zralé a rovněž postup výroby masti byl problematický. Nemělo smysl zkoušet vyrobit výtažek, neboť sušené hmoty bylo minimum. Bylo zřejmé, že podkroví není vyhovující prostor pro rostliny konopí kvůli nízké světlosti (šikmá střeška, a tudíž malé kubatuře vzduchu), špatnému větrání a přehřívání.

10. Na přelomu let 2012 a 2013 se stěžovatelé rozhodli upravit pro pěstování konopí prostor v přízemí pergoly, kde byla přijatelná výška stropu. Ze semenáčků, které přemístili z podkroví do přízemí pergoly, se jim podařilo dopěstovat menší množství rostlin, usušit je a vyrobit z nich první výtažek. Výtažku bylo velmi malé množství, protože při jeho výrobě část pryskyřice ulpívá na všem, s čím přijde do kontaktu, což snižuje výsledný efekt. Výtažek velice zaujal pana Jiřího Jarůška, který je okamžitě požádal, aby mu výtažek vyráběli, že by to byl dobrý byznys, protože kdo má rakovinu, zaplatí cokoli. Toto stěžovatelé rezolutně odmítli jednak proto, že to považují za nemravné, a také proto, že přípravky potřebovali především pro sebe, neboť kvůli svému zdraví to dělali.
11. Od jara 2013 do dubna 2015 se stěžovatelé postupně snažili získat informace o optimálních podmínkách pro rostliny a také o odrůdách nejvhodnějších pro léčebné účely, zjišťovali i další informace o výtažku z konopí, zkušenostech s jeho užíváním a o zdokonalení výroby výtažku ve smyslu jeho dobré vstřebatelnosti v organismu a souběžnému snížení psychotropních účinků. Po celou tuto dobu konopí užívali i ve formě inhalací lékařským vaporizérem, koření do jídla, čaje, masti. Byli pozitivně překvapeni rozsahem účinnosti této domácí léčby, a to navíc bez jakýchkoli zatěžujících vedlejších účinků. Psychotropní účinek se projevoval pouze po inhalaci a rozhodně nebyl cílem inhalace. Stěžovatelka v době užívání přípravků z konopí nemusela užívat léky proti bolesti ani navštěvovat lékaře, rovněž potíže stěžovatele vymizely.
12. Stěžovatelům se pěstování konopí příliš nedařilo, v letech 2012-2014 vypěstovali spíše jednotky či několik málo desítek rostlin, nikoli stovky rostlin. Z nich dvakrát vyrobili malé množství konopného výtažku, něco spotřebovali na inhalaci a do jídla a zbytky rostlin (listy a stonky) využívali k výrobě masti (nejprve vmícháním do vepřového sádla, posléze vmícháním do lékařské vazelíny koupené v lékárně).
13. Po celou dobu pěstování stěžovatelé řešili problémy s parazity (svilušky, molice), EC substrátu (zasolení), PH vody, plísněmi v zemině, výkyvy teploty atd. K likvidaci parazitů stěžovatelé používali látky uvedené v Protokolu o domovní prohlídce na čp. 228 v Klášterci nad Orlicí pod č. 56. Při pěstování konopí se stěžovatelé snažili minimalizovat používání chemikálií, neboť chtěli dosáhnout co nejzdravějších a nejúčinnějších přípravků, což zase mělo ten efekt, že procento dopěstovaných rostlin bylo nižší.
14. Jelikož z předchozích zim měli stěžovatelé negativní zkušenosti s nízkou teplotou v pergole, rozhodli se přemístit část rostlin na dopěstování do domu čp. 86 v Klášterci nad Orlicí, což je bývalá restaurace s ubytováním, který stěžovatelka vlastnila. V tomto objektu stěžovatel upravit jednu místnost, rozdělil ji na menší místnosti a ty vybavil osvětlením a odvětral je. Pak do nich se stěžovatelkou přemístili z pergoly většinu rostlin. Na jaře 2015 začali stěžovatelé sklízet svůj první větší pěstitelský úspěch. Doufali, že když se jim podaří zasazené rostliny dopěstovat, budou si moci vyrobit dostatečnou zásobu kapek a masti, aby si již nemuseli časově náročnému pěstování věnovat a mohli pouze užívat plodů svého tříletého úsilí.
15. Dne 9.4.2015 v 5:30 však byli vzbuzeni vpádem ozbrojeného policejního komanda. Ještě než stačili vstát z postele, už na ně ozbrojenci mířili automatickými zbraněmi, stěžovatele – ač nekladl žádný odpor a spolupracoval – poté, co vstal z postele, srazili k zemi, použili proti němu chvaty a svázali mu ruce za zády. Rovněž mu některý ze zasahujících ozbrojenců stoupl na nohu, čímž mu pohmoždil

kotník tak, že na nohu nemohl po celou dobu pobytu ve vazbě – kde lékař prohlásil, že to nic není – normálně došlápnout a k vyléčení došlo až po propuštění z vazby.

16. Stěžovatelka ihned poté, co jim byl sdělen důvod vpádu ozbrojenců, požádala o přítomnost obhájce JUDr. Ladislava Hostýnka, advokáta se sídlem v Ústí nad Orlicí. Vyšetřovatel Dušek jí neumožnil, aby mu sama zavolala, ale požádal ji o telefonní číslo na něj s tím, že mu zavolá sám. Po chvíli vyzvánění pokus o hovor ukončil a sdělil, že když byl advokát nedostupný, bude se stěžovatelka muset obejít bez něj.
17. Následně část policistů odvezla stěžovatelku k domu č.p. 86 v Klášterci nad Orlicí, kde proběhla domovní prohlídka, kterou stěžovatelka dobrovolně umožnila. Souběžně probíhala domovní prohlídka v domě č.p. 228, u níž pochopitelně nemohla být stěžovatelka jakožto výlučný vlastník nemovitosti, ale pouze stěžovatel, který kvůli zraněnému kotníku téměř nemohl chodit.
18. Téhož rána (9.4.2015) byla zadržena též Markéta Feixová, nyní Zedníková, ve svém bytě na adrese Jindřišská 785, Pardubice, kde rovněž byla provedena domovní prohlídka.
19. Po domovních prohlídkách následoval převoz do Pardubic, výslechy stěžovatelů jako osob podezřelých (již za přítomnosti obhájců), sdělení obvinění a vzetí do vazby. Jako důvod vazby byly uvedeny důvody dle § 67 písm. a), b), c) tr. řádu.
20. Z vazby byli stěžovatelé propuštěni dne 18.8.2015. Nic zcela zásadního se přitom nezměnilo.

IV.

Porušení základních práv

21. Příkaz k domovní prohlídce jakož i rozhodnutí o vazbě měl dle nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl. 4/14 ze dne 19.4.2016 vydat Okresní soud v Ústí nad Orlicí, nikoli Okresní soud Hradec Králové. Soudy se tak dopustily porušení práva na zákonného soudce dle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
22. Příkaz k domovní prohlídce sp.zn. 0 Nt 2778/2015 vydaný Okresním soudem v Hradci Králové dne 7.4.2015 nařídil domovní prohlídku rodinného domu č.p. 228 na st.p.č. 770 v obci Klášterec nad Orlicí a všech prostor k němu náležejících. Policie však prohlížela i sousední nemovitosti, zejm. pozemky p.č. 624/1 a p.č. 640/3 a stavby na nich stojící, tj. pergolu a sklad zahradního nářadí. Policie prohlížela i osobní automobil Citroen C-Crosser reg.zn. 5E2 9904, který se nacházel na pozemku p.č. 624/1 a částečně možná i na pozemku p.č. 640/3, rozhodně ne na pozemku st.p.č. 770 nebo v domě č.p. 228. Policie neaplikovala ani postup podle § 83a odst. 2 či odst. 3 trestního řádu, tudíž podle § 83a odst. 2 poslední věty nelze výsledek prohlídky použít v dalším řízení jako důkaz. Výklad, že by za „prostory k němu¹ náležející“ měly být považovány i jakékoli sousední či blízké pozemky, je dle názoru stěžovatelů nepřipustně extenzivní a rozporný s nedotknutelností obydlí dle čl. 12 Listiny základních práv a svobod.
23. Jak již bylo uvedeno v čl. III. odst. 12., stěžovatelka po převzetí příkazu k zadržení a příkazu k domovní prohlídce chtěla kontaktovat JUDr. Ladislava Hostýnka, advokáta se sídlem v Ústí nad

¹ rozuměj domu č.p. 228

Orlicí, a obeznámit ho s nastalou situací, postupem policie jí to však nebylo umožněno. Vyšetřovatel se sice tvářil, že žádosti vyhovuje, avšak jeho postup patrně záměrně směřoval k tomu, aby advokát nemohl být domovní prohlídce přítomen. Tím bylo porušeno právo dle čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

24. Videozáznam z domovní prohlídky, který je součástí spisu, vlastně není žádným videozáznamem z domovní prohlídky, ale pouze poučením stěžovatele a záznamem některých částí domovní prohlídky. Na videozáznamu není zaznamenán reálný čas, datum, časová posloupnost, rovněž není záznam o prohlídce vozu. Především však videozáznam začíná až poučením stěžovatele. Do spisu tedy nebyl založen videozáznam vpádu zásahové jednotky do domu, spoutání stěžovatelů, poučení stěžovatelky a její žádost o přítomnost obhájce. Důvod je patrný: vymazané záběry obsahují nepohodlné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že policie postupovala nezákonným způsobem. Videozáznam vniknutí do domu č.p. 228 byl policií poskytnut televizní stanici Nova a odvysílán dne 13.4.2015 v odpolední zpravodajské relaci. Odkaz, na kterém byla reportáž ke zhlédnutí (<http://tn.nova.cz/clanek/televizni-noviny/sledujte-zive-odpoledni-televizni-noviny-169.html>), již bohužel není aktivní a TV Nova zásadně nereaguje na stěžovateli zasílané výzvy ke zpřístupnění tohoto archívního materiálu. Ostatní reportáže z tohoto data jsou v archívu TV Nova přístupné. Když policie do spisu založila pouze část z pořízených videozáznamů, je takové jednání evidentně nezákonné, podobně jako kdyby do spisu zakládala pouze výsledky svědků, kteří vypověděli to, co policie chtěla. Při domovní prohlídce tedy byla porušena práva stěžovatelů dle čl. 8 odst. 2 a čl. 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
25. K domovní prohlídce se policie dostavila již s odtahovým vozem, přestože nedisponovala povolením na zabavení vozidla. Státním zastupitelstvím bylo stěžovatelům sděleno, že prohlídku automobilu Citroen C-Crosser provedla policie v rámci povolení k domovní prohlídce vč. prohlídky jiných prostor v čp. 228 v Klášterci nad Orlicí. Přestože v protokolu o domovní prohlídce domu č.p. 228 v Klášterci nad Orlicí je uvedeno, že o domovní prohlídce byla pořízena videodokumentace, prohlídka vozu není zaznamenána. Údajný důkaz ve vozidle (stopa č. 31 – zelená sušina o hmotnosti 0,012 g) nebyl označen psem, ačkoli byl pes na místě, a ani později nebyl kriminalistickou laboratoří zjištěn obsah THC (ani v gramech ani v procentech), měl posloužit jako důvod k zabavení automobilu. Nikdo se tedy při domovní prohlídce nezabýval tím, zda se jednalo o konopí, jetel nebo jinou rostlinu. Tímto postupem bylo dle názoru stěžovatelů porušeno jejich právo dle čl. 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
26. Při násilném vstupu zásahové jednotky do domu č.p. 228 bylo stěžovateli ublíženo na zdraví (těžký výron kotníku), ačkoli nekladl žádný odpor. Tento výron kotníku stěžovateli zabránil účastnit se domovní prohlídky. Došlo tedy k tomu, že stěžovatel byl neschopen se domovní prohlídky účastnit ze zdravotních důvodů, stěžovatelka byla policií odvezena do domu č.p. 86 a přítomnost obhájce nebyla stěžovatelům umožněna. Tím byly porušeny čl. 31 a čl. 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
27. Po vzetí do vazby nebyl stěžovatel ošetřen lékařem, přestože o toto žádal, a při svém propuštění z vazební věznice neobdržel výstupní lékařskou zprávu. Tím byly porušeny čl. 8 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a čl. 31 Listiny základních práv a svobod.
28. Při domovní prohlídce byly zabaveny věci, které žádným způsobem nesouvisely s pěstováním konopí. V prostoru pěstírny měl stěžovatel pracovní prostor, kde opravoval drobné elektrické spotřebiče (např. mini pračku zn. B-Quick, kterou policie vyhodnotila jako prostředek pro ohřev vody na zálivku, byť pračka neměla žádný ohřev, černý vak na zahradní sprchu, vakuové pytle

sloužící na uskladnění vlny a vlněných výrobků atd.). Tím bylo rušeno právo stěžovatelů dle čl. 11 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

29. Při vazebním zasedání dne 11.4.2015 u Okresního soudu Hradec Králové obhájce stěžovatelům sdělil, že státní zástupce nás chce mít ve vazbě oba, a soud také v tomto smyslu rozhodl. Stěžovatel avizoval, že případný pobyt ve vazbě (spojený s nemožností vykonávat samostatnou výdělečnou činnost) bude mít pro oba stěžovatele fatální ekonomické důsledky. K tomu navíc přispěla policie tím, že nemovité věci zapsané na LV č. 771 v k.ú. Klášterec nad Orlicí zajistila podle § 79a trestního řádu právě v době (2 měsíce po zadržení), kdy zjistila, že by mohly být převedeny na třetí osobu. Z výpisu z listu vlastnictví obsahujícího nejedno zástavní právo přitom bylo zřejmé, že nad zamýšleným prodejem domu zatíženým zástavami věřitelů, není možné uvažovat jako nad „vyváděním majetku“, ale že se jedná o snahu vyrovnat finanční závazky ve snaze předejít dominovému efektu zesplatnění dluhů a následných exekucí. Tím došlo k porušení práv stěžovatelů uvedených v čl. 8 odst. 2, čl. 8 odst. 5 a čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
30. Při návštěvách ve vazební věznici vyšetřovatel Dubovský stěžovatele opakovaně přemlouval, ať se přiznají, že na oplátku zajistí jejich propuštění z vazby. Žádost stěžovatelů o propuštění z vazby po uplynutí lhůty dle § 72 odst. 1 tr. řádu byla zamítnuta z důvodu, že je údajně nutné kromě zákonných důvodů k trvání vazby přihlídnout k postojům stěžovatelů. Stěžovatelé ve vazbě nakonec strávili 4,5 měsíce a za tuto dobu policie nijak nepostoupila v opatrování důkazů, které by podporovaly její verzi. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že uvalení vazby sloužilo pouze jako nátlakový prostředek k tomu, aby se přiznali k činnosti, která by korespondovala s příběhem vytvořeným policií na základě udání. Pobyt stěžovatelů ve vazbě pak nebyl zohledněn v žádném z napadených rozhodnutí. O materiálních, hygienických a sociálních podmínkách ve vazební věznici nemá smysl cokoli psát, protože tomu neuvěří nikdo, kdo nemá osobní zkušenost. Stěžovatelé to vnímají jako promyšleně realizovanou destrukci integrity a elementární důstojnosti člověka. V podkladech pro vazební věznici navíc bylo nepravdivě konstatováno (tento materiál obdržela vězeňská služba), že stěžovatel již byl v minulosti trestán nepodmíněně, a tato informace patrně měla vliv na způsob zacházení s ním ve Vazební věznici Hradec Králové. Tím došlo k porušení práv stěžovatelů uvedených v čl. 8 odst. 2 a čl. 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.
31. Přípravné řízení bylo ukončeno více než po roce, kdy 5 měsíců trvalo vyhotovení znaleckého posudku z oboru farmakologie. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví farmakologie, vychází výhradně ze závěrů odborného vyjádření Ing. Beneše a z množství upotřebitelné hmoty, ke které v čistě teoretické rovině – jak sám Ing. Beneš uvádí – dospěl a v jejímž posouzení se několikanásobně rozchází se závěry kriminalistické laboratoře, která zpracovala vzorky rostlin zabavených při domovní prohlídce. Závěry znaleckého posudku MUDr. Petra Petra jsou irelevantní s ohledem na zdroj informací. Komodity, ke kterým se vyjadřoval, navíc neměl fyzicky k dispozici a konopný výtažek nebyl zkoumán ani laboratoří OKTE, protože ho policie při domovní prohlídce nezabavila, byť ho měla v ruce. Sdělení o slepé uličce medicíny v souvislosti s užíváním konopí je pouze jeho osobním postojem, nevyjadřoval se kupodivu žádným způsobem ke stěžovatelčině zdravotní dokumentaci, která v té době již byla součástí spisu. Dlouhodobé, chronické a omezující zdravotní problémy stěžovatelky zejména neurologického charakteru byly v odůvodnění napadeného usnesení Nejvyššího soudu bagatelizovány do pojmu „občasné migrény“. Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

32. Odborné vyjádření z oboru zemědělství, objednané policií u Ing. Beneše, zcela ignoruje výsledky zkoumání chemické laboratoře a jeho výpočty jsou několikanásobným navýšením hodnot naměřených chemickou laboratoří, jako podklady slouží neoznačené fotografie, nevychází z konkrétních podmínek, protože je nemá od policie k dispozici, ignoruje fakta uvedená ve výpovědích stěžovatelů, neuvádí zdroj informací o výnosu rostlin ani jakékoli jiné podklady. Odstranění závad v tomto materiálu stěžovatelé požadovali opakovaně již od přípravného řízení. Ing. Beneš se odmítá dostavit k soudu, obhájit svá tvrzení a nést odpovědnost. Soudy prvního i druhého stupně bez výhrad akceptovaly jeho závěry i jeho neochotu dostavit se k soudu. Toto tzv. odborné vyjádření nemá ani obsahově ani formálně parametry materiálu, o který se opírá právní kvalifikace skutku a výše trestu. Na výhrady stěžovatelů ke zcela nedostatečné kvalifikaci tohoto odborníka soud prvního stupně sdělil, že tento odborník pro policii a soud pracuje již dlouho. Vrchní soud v Praze odborné vyjádření Ing. Beneše v tomto případě bez výhrad akceptoval, zatímco v jiném případě² témuž soudu prvního stupně vytkl nevyořadání se s námitkami obhajoby týkajícími se rozporů mezi kriminalistickou laboratoří naměřenými hodnotami a hodnotami počítanými Ing. Benešem (přičemž stěžovatelé namítali a doložili totéž a navíc mnoho dalších vad odborného vyjádření).

Co se týče množství vypěstovaného konopí, vycházely soudy obou stupňů ze závěrů odborného vyjádření Ing. Josefa Beneše z oboru zemědělství, odvětví pěstování rostlin. Autor odborného vyjádření však nemůže být odborníkem v oboru pěstování konopí, neboť pěstování konopí je zakázané (s výjimkou vítěze tendru Státního ústavu pro kontrolu léčiv) a Ing. Beneš není ani odborníkem Státní agentury pro konopí pro léčebné použití. Jeho vědomosti by mohly být získány tedy pouze z odborné literatury. Žádnou odbornou literaturu či jiné zdroje však autor ve svém odborném vyjádření neuvádí. Jeho vyjádření tak je naprosto nepřezkoumatelné a nutně tak musí být nepřezkoumatelné každé soudní rozhodnutí, které své závěry o takové odborné vyjádření opírá. Přezkoumatelnost rozhodnutí přitom je jednou z podmínek spravedlivého procesu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

V odborném vyjádření ze dne 8.9.2015 ani v jeho doplňku není mezi materiály, které měl Ing. Beneš k dispozici, výslovně uvedeno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, ze dne 23.4.2015, vypracované Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Královéhradeckého kraje, Odborem kriminalistické techniky a expertíz, zkušební laboratoří č. 1499 akreditovanou ČIA. Ing. Beneš se k němu přesto v odpovědi na otázku č. 5 vyjadřoval. Jeho odpověď na tuto otázku však působí dojmem, že si odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, přečetl jen velmi povrchně. Jinak by stěžít mohl u nalezených rostlin známé odrůdy počítat s obsahem THC 17 %, když zkoumáním nalezených suchých paliček (u nichž nelze tvrdit, že v průběhu zrání se obsah THC ještě zvýší) kriminalistická laboratoř dospěla k závěru, že u stopy č. 7 (plastová dóza s obsahem zelené sušené rostliny, nalezena v kuchyni ve spodní skříňce vedle dřezu) je obsah THC 12,5 % a u stopy č. 70 (suché zelené paličky v plastové dóze o přibližné hmotnosti 1500 g, nalezeno v pěstírně v přízemí v místnosti č. 3) je obsah THC 14,0 %. U dalších stop byl zjištěn obsah THC nižší než 10 %, a to i u dalších sušených rostlinných materiálů (stopy č. 92 a č. 96) a rovněž u rostlin, které již byly ve fázi kvetení (stopa č. 79 – 2,25 % THC, stopa č. 84 – 1,58 % THC). Dělení rostlin na odrůdy známé s obsahem 17 % (kde tento údaj dle Ing. Beneše vychází z materiálů seed firem; všechny známé odrůdy stěžít mají stejný obsah THC, jedná se tedy spíše o nepřípustné zjednodušování, které je dle výše uvedeného v neprospěch obžalovaných) a neznámé s obsahem THC 12 % je zjevně neodborným postupem. Ostatně takové dělení je i v rozporu s odpovědí Ing. Beneše na otázku č. 1. V odpovědi na 2. doplňující otázku Ing. Beneš počítá s tím, že stěžovatelé pěstovali dvakrát 201 kusů rostlin a poté třikrát 545 kusů. Přitom pomíjí několik naprosto zásadních skutečností, např.:

a) Stěžovatelé opakovaně uváděli (mj. i při hlavním líčení dne 2.6.2016), že místnost v objektu č.p.

² Usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 11 To129/2017-1108 ze dne 6.11.2017.

86 začali pro pěstování přizpůsobovat až na konci roku 2014, pěstovali tam pouze jednou a výsledek pěstování jim byl dne 9.4.2015 zabaven policií. **V předchozím průběhu pěstování tedy nemohli na výrazně menším prostoru vypěstovat stejné množství konopí.**

- b) **Fotografie z roku 2011, na nichž Ing. Beneš napočítal 201 ks rostlin konopí, nepocházejí od stěžovatelů, ale z bytu svědkyně Feixové (nyní Zedníkové) v Pardubicích.** Sám oznamovatel Jarůšek to ve svém udání píše. Stěžovatelé tedy považují za nepřijatelné, aby tyto rostliny byly stále připisovány jim, ač na tento závažný nedostatek opakovaně upozorňovali již od konce přípravného řízení, kdy poprvé viděli fotografie, které byly k trestnímu oznámení Jiřího Jarůška připojeny.
- c) Stěžovatelé od počátku uvádějí, že se potýkali s parazity, plísněmi a mnoha dalšími jevy snižujícími úspěšnost pěstování. Rovněž uváděli, že lepších pěstebních výsledků poprvé dosáhli v roce 2015. Ing. Beneš sice měl vycházet z výpovědí stěžovatelů, ale výše uvedená tvrzení naprosto ignoroval a místo toho počítal s konstantním množstvím úspěšně vypěstovaných rostlin v počtu 545 kusů na jednu sklizeň. V doplnění pak „ustoupil“ na počet 201 kusů u prvních dvou sklizní, ale tím svůj přístup bližší strojní výrobě než biologii nezměnil (stěžovatelům to připadá podobné, jako kdyby Ing. Beneš jednoho dne spočítal, kolik třešní v různém stupni růstu se nachází na jednom stromě a na základě toho by tvrdil, že každý rok jich tam uzraje přesně tolik, kolik jich onoho dne našel). Také v doplňku svého odborného vyjádření nenapravitel, co Vrchní soud v Praze na str. 7 svého usnesení č.j. 11 To 96/2016-845 jeho vyjádření vytýkal: *„Zpracovatel odborného vyjádření zde vycházel z předpokladu, že při každé sklizni byl počet rostlin stejný jako v době provedení domovní prohlídky, avšak z provedených důkazů lze dovodit, že ke zvyšování počtu rostlin docházelo postupně (nikoli skokově – pozn. stěžovatelů) a v konečném důsledku pak došlo i ke zřízení druhé pěstírny. Jestliže tedy odborné vyjádření vyšlo z předpokladu pravděpodobně konstantního počtu rostlin, jaký byl v době zadržení obžalovaných, šlo o extrémní nadhodnocení počtu pěstovaných rostlin.“*

Odborné vyjádření z oboru zemědělství rovněž obsahuje řadu dalších vad. Zejména obsahuje výpočty množství konopí, které údajně bylo a mohlo být vypěstováno, avšak tyto výpočty se vůbec neopírají o důkazní materiál nalezený u stěžovatelů při domovní prohlídce. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, vypracovaného Policií ČR, KŘP Královéhradeckého kraje, Odborem kriminalistické techniky a expertiz, dne 23.4.2015, však vyplývá, že rostliny zabavené při domovní prohlídce u stěžovatelů byly sušeny při teplotě 20°C po dobu 6 dní (což je dle mínění stěžovatelů příliš málo, aby došlo ke skutečnému usušení) a poté bylo zjištěno, že stopa č. 69 (rostliny o průměrné výšce 80 cm) obsahuje průměrně 12,6 g upotřebitelné sušiny na jednu rostlinu, stopa č. 79 (rostliny o průměrné výšce 120 cm) obsahuje průměrně 28,1 g upotřebitelné sušiny na jednu rostlinu a stopa č. 84 (rostliny o průměrné výšce 105 cm) obsahuje průměrně 17,5 g upotřebitelné sušiny na jednu rostlinu. To je několikanásobně méně, než s čím kalkuluje Ing. Beneš, který počítal s 53 g, resp. 55 g použitelného materiálu v suchém stavu na jednu rostlinu, přičemž počítal s průměrnou výškou jedné rostliny 105 cm (str. 6 a 7). Ing. Beneš tedy zjevně nevycházel z konkrétních podmínek, ale prováděl své výpočty (nebo pouze překopíroval podstatnou část odborného vyjádření zpracovaného v jiné věci) naprosto nezávisle na tom, co bylo u stěžovatelů nalezeno.

Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, činila celková hmotnost upotřebitelné sušiny konopí ve všech zajištěných stopách celkem 9.963,25 g. Po odečtení sušiny získané při domovní prohlídce v Pardubicích (46 g) to činí 9.917,25 g upotřebitelné sušiny. Dále je nutno ještě odečíst:

ARROWS

advokátní kancelář, s.r.o.

- 2792 g masti (stopa č. 29 v č.p. 228)
- 975 g a 546 g drtě (stopa č. 43/1 a 43/2 č.p. 228) určené do masti
- 129,8 g (stopa č. 71 v č.p. 228), 24,9 g (stopa č. 92 v č.p. 228) a 96,5 g (stopa č. 96 v č.p. 228) odpadu z listí
- 1505 g (stopa č. 1 v č.p. 86), 43,7 g (stopa č. 2 v č.p. 86), 1090 g (stopa č. 3 v č.p. 86), 110,3 (stopa č. 8 v č.p. 86) a 633 (stopa č. 37 v č.p. 228) odpadu (stonky, kořeny, zbytky zeminy...).

To vše bylo počítáno stejně jako upotřebitelná sušina, ač u těchto stop nelze dosáhnout psychotropních účinků, případně jen zcela nepatrných. Upotřebitelná sušina (vč. pěstovaných rostlin) nalezená při domovních prohlídkách v domech č.p. 228 a č.p. 86 v Klášterci nad Orlicí tak činila nanejvýš 1971,05 g, nikoli oběma soudy uvedených 3.250,7 g. I v tomto směru jsou skutková zjištění soudů obou stupňů v příkrém rozporu s provedenými důkazy.

Sice se nabízí námitka, že kdyby se zabavené rostliny nechaly dopěstovat, mohlo být získáno mnohem větší množství sušiny, avšak nutno podotknout, že úspěšnost dopěstování je nejistá a že způsob sušení provedený při zpracovávání odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, je dle názoru stěžovatelů nedostatečný (obvykle se suší při teplotě alespoň 25°C) a nepřezkoumatelný (míra usušení je velmi závislá i na vlhkosti vzduchu, která patrně vůbec nebyla sledována).

V této souvislosti si stěžovatelé dovolují poukázat na závěry nálezu Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 299/06 ze dne 30.4.2007 (ten se sice týkal znaleckého posudku, avšak pro odborné vyjádření nepochybně níže uvedené závěry platí o to více):

„Znalecký posudek je nepochybně významným druhem důkazních prostředků a v rámci dokazování v trestním řízení mu přísluší významné místo. Nelze však pustit ani na okamžik ze zřetele, že ze stěžejních zásad dokazování v novodobém trestním procesu vyplývá požadavek kritického hodnocení všech důkazů včetně znaleckého posudku. Znalecký posudek je nutno hodnotit stejně pečlivě jako každý jiný důkaz, ani on nepoživá žádné větší důkazní síly, a musí být podrobován všestranné prověrce nejen právní korektnosti, ale též věcné správnosti. Tato zásada je běžně uznávána v odborné procesualistické literatuře (srov. např. Šámal, P. in: Trestní právo procesní. 2. vyd. Praha: C. H. Beck 2003, str. 451; Mathern, V.: Znalecký posudok ako dôkazný prostriedok v československom trestnom konaní. Bratislava: Veda 1976, str. 109 a násl.), v judikatuře obecných soudů (srov. např. č. 40/1969 Sb. rozh. tr., č. 40/1972 Sb. rozh. tr.) i v judikatuře Ústavního soudu (srov. např. nález sp. zn. III. ÚS 77/01, Sb. n. u., svazek 23, nález č. 104).

Hodnotit je třeba celý proces utváření znaleckého důkazu, včetně přípravy znaleckého zkoumání, opatřování podkladů pro znalce, průběh znaleckého zkoumání, věrohodnost teoretických východisek, jimiž znalec odůvodňuje své závěry, spolehlivost metod použitých znalcem a způsob vyvozování závěrů znalce. Ústavní soud si je vědom toho, že požadavek, aby orgán činný v trestním řízení hodnotil mj. též odbornou správnost znaleckého zkoumání a odbornou odůvodněnost závěrů znaleckého posudku, je velmi náročný. Uznává také správnost názoru, že orgán činný v trestním řízení nemůže sám nahradit odborné závěry znalce svými laickými názory. Je však třeba trvat na povinnosti orgánů činných v trestním řízení hodnotit znalecký posudek ze všech aspektů shora naznačených, včetně jeho odborné správnosti. Ponechávat bez povšimnutí věcnou správnost znaleckého posudku a slepě důvěřovat závěrům znalce by znamenalo ve svých důsledcích popřít zásadu volného hodnocení důkazů soudem podle jeho vnitřního přesvědčení, privilegiovat znalecký důkaz a přenášet odpovědnost za skutkovou správnost soudního rozhodování na znalce; takový postup nelze z ústavněprávních hledisek akceptovat.

Vyvstanou-li pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, je orgán činný v trestním řízení povinen, v souladu se zásadou oficiality a zásadou vyhledávací (§ 2 odst. 4, 5 trestního řízení), pokusit se odstranit vzniklé pochybnosti obstaráním dalších důkazů. V případě závažných skutkových rozporů a pochybností o správnosti znaleckého posudku, které se nepodaří odstranit, musí soud postupovat podle pravidla in dubio pro reo a rozhodnout ve prospěch obviněného.“

Výše uvedeným došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

33. Výpovědi a posléze připomínky stěžovatelů v celém průběhu řízení byly konkrétní, od počátku konzistentní, vycházejí a opírají se o konkrétní materiály a čísla důkazů. Naprostou ignorací těchto námitek už od přípravného řízení, jakož i nemožností vyjádřit se ke konkrétním důkazům v průběhu důkazního řízení z důvodu absence těchto konkrétních důkazů, se stěžovatelé cítí poškození v právu na spravedlivý proces. Ani stokrát opakovaná lež se nestane pravdou, a to ani na půdě soudu. Koneckonců audiozáznamy z jednání jsou dostatečně vypovídající o neschopnosti obžaloby a soudu reagovat na konkrétní námitky stěžovatelů. Výše uvedeným tedy došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
34. Na str. 16 rozsudku Vrchní soud v Praze uvádí, že „*váhový objem objednávky se přímo shoduje s tím, co bylo u obžalovaného Kočíře nalezeno jako hotová droga. Jeho obhajoba ohledně toho, že v SMS zprávě se bavili o jakýchsi LED svítidlech se tak jeví jako nevěrohodná*“. V SMS zprávě byl údaj „1526“ (bez uvedení jednotky). U stěžovatelů však bylo nalezeno pouze 1478,5 g sušiny konopí. 1526 není totéž, co 1478,5. Skutkový závěr Vrchního soudu v Praze tedy je v tomto směru v příkrém rozporu s provedenými důkazy.
- Pokud se nějaká SMS komunikace týkala vajíček, patrně se jednalo o SIM kartu, kterou stěžovatel koupil i s telefonem v bazaru a obsah nebyl vymazán. Ve spisu je několik SIM karet a paměťových karet, které zjevně užíval někdo jiný než stěžovatel. Časový odstup mezi SMS komunikací o vajíčkách a zatčením stěžovatelů je přitom dostatečně velká na to, aby telefon mohl mezitím změnit majitele.
- Soudy obou stupňů přitom jiné důkazy o obchodování s konopím nemají (nepočítáme-li udání od Jiřího Jarůška, kterého se orgány činné v trestním řízení neobtěžovaly najít a vyslechnout, resp. obvinít, neboť i on měl pěstovat konopí, avšak nikoli za účelem vlastní léčby, ale za účelem prodeje v podobě marihuany).
- Stěžovatel ve všech svých výpovědích uvedl, že marihuanu nikomu neprodával. Text odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-752 ze dne 11.7.2016 je tedy na str. 12 („*při telefonickém rozhovoru Rafalovi potvrdil, že se mu to podařilo a že je má*“ a dále „*Na rozdíl od přípravného řízení uvedl, že v žádném případě s marihuanou neobchodoval, nikomu ji nepřenechával ani neprodával.*“) značně zavádějící. Stěžovatel totiž v přípravném řízení uvedl (str. 6 protokolu o výsledku obviněného ze dne 10.4.2015): „*Rostliny jsem pěstoval s manželkou jen pro naši vlastní potřebu, v žádném případě jsme marihuanu nikam a nikomu nedistribovali.*“ A dále tamtéž: „*Během rozhovoru vyplynulo, že má zájem o tu sušinu, kterou jsem mu odmítl opatřit.*“
- O tom, že stěžovatelé neprodávali konopnou masť a Fénixovy slzy, svědčí rovněž to, že se u nich v počítači našel návod na výrobu těchto produktů v češtině a v polštině připravený k tisku. Vždyť kdyby tyto produkty prodávali a současně poskytovali svým zákazníkům návod na přípravu, přicházeli by o zisk.
- Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
35. Stěžovatelé mají za to, že v trestním řízení nebyl prokázán jejich úmysl sušit konopí do stavu způsobilého ke spotřebě jako droga marihuana obsahující vysoký podíl psychotropní látky delta-9-tetrahydrokanabinol. Stěžovatelé od počátku uvádějí, že konopí pěstovali z léčebných důvodů a vyráběli si z něj léčebné přípravky (kapky a masť). Tato jejich obhajoba dle jejich názoru nebyla vyvrácena, ale četnými důkazy naopak potvrzena (mj. návody na výrobu kapek a masti, znalostí postupů, nezjištěním skutečností svědčících o výnosech z prodeje marihuany). K této otázce bude více uvedeno níže.

Stěžovatelé mnohokrát (mj. při hlavním líčení konaném dne 2.6.2016) uvedli, že hlavním důvodem rozšíření (resp. přemístění části pěstírny) do domu č.p. 86 byla nemožnost udržet v původní pěstírně stálou teplotu, kdy v zimě tam bylo příliš zima v létě příliš horko. V domě č.p. 86 tento problém nebyl, proto se podařilo dosáhnout výrazně vyšší produkce.

Tvrzení stěžovatelů tedy je stále stejné a zcela logické: Od roku 2012 pěstovali konopí v pergole vedle domu č.p. 228. Potýkali se však se značnými potížemi (parazitě, plíseň atd.) a mnoho konopí nevyrostlo. Byly to spíše drobné pěstitelské úspěchy, díky kterým nezanechali pěstování úplně. Když zřídili pěstírnu v domě č.p. 86, náhle jejich produkce rapidně stoupla, takže si řekli, že po dopěstování budou moci skončit, neboť budou mít dostatečnou zásobu kapek a masť pro svou spotřebu.

Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

36. Soud prvního stupně vinu stěžovatelů zdůvodňuje i tím, že byly na zajištěných nosičích (tablet, notebook, flashdisk) zjištěny fotografie rostlin konopí a pěstírny. Stěžovatelé však nevlastnili ani tablet, ani notebook. **Tyto předměty byly nalezeny při domovní prohlídce u svědkyně Markéty Zedníkové (dříve Feixové) v Pardubicích a fotografie tam nalezené rozhodně nepocházejí od stěžovatelů.** Soud prvního stupně tedy vůbec nerozlišoval, co bylo nalezeno u stěžovatelů a co u svědkyně Zedníkové (dříve Feixové), a vše dal k tíži stěžovatelů. Svědkyně Zedníková není z neznámého důvodu v pozici obžalované, ale svědkyně. Přitom u ní byla nalezena sušina marihuany o hmotnosti 46 g, semena o hmotnosti 10,75 g a foto- a videodokumentace prokazující pěstování konopí v jejím bytě. Její věrohodnost tak je dle názoru stěžovatelů značně pochybná, neboť své výpovědi patrně upravuje tak, aby se hlavně ona sama vyhnula trestnímu stíhání.

Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

37. Obžaloba namísto důkazů předkládá fabulace a křivá obvinění (např. vyvádění a přijímání peněz do/ze zahraničí), domněnky přetváří na průkazné skutečnosti. Právní kvalifikace a výše trestu se odvíjí od závěrů zemědělského odborníka, které však jsou nepřezkoumatelné, extrémně nadhodnocené a – jak sám Ing. Beneš v odborném vyjádření uvedl – v čistě teoretické rovině hypoteticky možného.

Obžaloba se odkazuje na data z nosičů, které nebyly jako důkazy zajištěny v Klášterci nad Orlicí, ale v Pardubicích. V Pardubicích zajištěný konopný materiál je zahrnut chemickou laboratoří do součtu hmotnosti k tíži stěžovatelů, bez ohledu na fakt, že se jedná o důkazy zajištěné v bytě svědkyně Zedníkové (dříve Feixové).

Konstatování obžaloby o převodech finančních prostředků obou stěžovatelů do zahraničí se zdá být vědomou lží, protože při hlavním líčení bylo listinnými důkazy doloženo, že jediné finanční prostředky do zahraničí byly zasílány na podporu afrického studenta, a to prostřednictvím organizace Adopce Afrika, na jejíž český účet u Komerční banky, a.s., jsme zasílali částku cca 7.500,- Kč ročně v české měně. V jednom případě byla uhrazena z účtu v české měně u České spořitelny, a.s., pokuta do SRN za syna, který v té době pracoval jako řidič nákladního automobilu. Tuto pokutu uhradil syn sám ještě na hraničním přechodu a prostředky stěžovatelů německá policie poukázala zpět na účet stěžovatelů.

V přípravném řízení byly vyzvány bankovní domy a instituce umožňující zasílání peněz do zahraničí (Western Union apod.), aby podaly informaci, zda stěžovatelé kdykoli v minulosti využili jejich služeb a poukázali či přijali finanční prostředky do/ze zahraničí. Navzdory sdělení všech těchto institucí, že nikoli, obžaloba i nadále konstatovala vyvádění a přijímání peněz do zahraničí.

Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

38. Při nahlížení do soudního spisu v únoru 2018 stěžovatelé zjistili, že mnohé listinné důkazy předkládané obhajobou jsou vloženy do spisu takovou formou, že je zřejmé, že je nikdo nečetl, protože je nelze ve spise ani prolistovat (vloženy v obálce, sešité). Tím došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
39. Členem senátu Vrchního soudu v Praze, který rozhodoval o odvoláních stěžovatelů, byl JUDr. Ivan Elischer, kterého dne 13.3.2018 zadržela policie kvůli podezření z trestného činu zneužití pravomoci veřejné osoby, přijímání úplatku a nadřování. Ministerstvo spravedlnosti údajně přislíbilo provést kompletní prověrku Elischerovy rozhodovací činnosti.
40. Stěžovatelé dále mají za to, že je nutno aplikovat závěry, k nimž Nejvyšší soud dospěl v usnesení sp.zn. 3 Tdo 52/2008, v němž se uvádí, že pokud byla „rostlina konopí setého pěstována a dále zpracovávána výlučně pro potřeby alternativní léčby, pak s ohledem i na ostatní okolnosti mající vliv na konkrétní společenskou nebezpečnost činu lze učinit závěr, že není naplněn materiální znak takového činu“. Judikát vychází z materiálního pojetí trestného činu, jak bylo zakotveno v předchozím trestním zákoně č. 140/1961 Sb. platném do 31.12.2009. Stávající trestní zákoník č. 40/2009 Sb. nahradil materiální pojetí trestného činu zásadou subsidiarity trestní represe zakotvenou v § 12 odst. 2 TZ, která má podobný obsah. Neaplikováním těchto závěrů citovaného usnesení Nejvyššího soudu došlo k porušení práv stěžovatelů dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
41. Dle názoru stěžovatelů je nutno jejich jednání posoudit též z hlediska § 150 v souladu s § 28 a 31 odst. 1 trestního zákoníku a poskytnutí účinné pomoci trpícímu. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že cannabisterapie má prokazatelně pozitivní dopad na zdraví léčených osob (samozřejmě za předpokladu správné medikace, stejně jako tomu je u ostatních léčebných metod). V jejich případě se léčebné účinky konopí projevily ukázkově, což jim potvrzují nejen jejich lékaři, ale i pouhý fakt, že v době léčby cannabisterapií nebyli ani jednou u lékaře, neboť jejich zdravotní potíže vymizely.
42. Pouhým prostým pěstování na zahrádce zpravidla nelze dosáhnout produktu konopí léčebné kvality. Pokud se jedná o možnost legálního nákupu konopí, aktuálně stojí léčivé konopí zakoupené prostřednictvím sítě lékáren dle spotřeby na částku cca 30 - 50.000,- Kč/měsíc nehrazených však zdravotními pojišťovnami, od ledna 2018 je díky dovozu z Kanady cena přibližně o třetinu nižší, což absolutní cenovou nedostupnost občanům nijak významně nesnížilo. Od účinnosti zákona č. 50/2013 Sb. (známého jako konopí do lékáren) se za uplynulé 4 roky vydaly skrze lékárny necelé 4 kg léčivého konopí, tzn. dávka pro 1 člověka na dva roky. Policie dle výročních zpráv ročně zabaví až 20 tun konopí. Do ledna 2018 byl v lékárnách dostupný zpravidla pouze jeden druh ze stovek odlišně složených odrůd konopí s vysoce omamným samičím květem (cca 20% kanabinoidu THC) a bez důležitého terapeutického agens v konopí tlumícího navíc omamný efekt kanabinoidu THC kanabinoidu CBD (kanabidiolu). Stěžovatelé se domnívají, že čl. 2 a 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod neumožňují státu trestat jakékoli pěstování konopí s obsahem 0,3 % THC, neboť by to ve výsledku bylo mučením, nejen u onkologických onemocnění s následky předčasné a bolestné smrti (apoptóza buněk rakoviny kanabinoidy byla vědecky doložena již v roce 1994).

V.

Porušení práva Evropské unie

V řízení před soudy prvního i druhého stupně stěžovatelé detailně argumentovali, proč není možné jejich jednání kriminalizovat. Zásadní argument spočívá v nenaplnění podmínky protiprávnosti, kdy trestným činem může být pouze jednání protiprávní. Po účinnosti zákona č. 50/2013 Sb. (část zákona účinná od 01.03.2014) doznal zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, výrazných změn, když nově zakotvil legální režim pro pěstování konopí pro léčebné použití, a to za podmínek specifikovaných v nově začleněných ustanoveních § 24a a 24b zákona o návykových látkách. Tyto podmínky mají charakter technického předpisu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES. Vztahuje se tak na ně povinnost notifikace Evropské komisi. Poněvadž tato notifikace provedena nebyla, nelze na základě nenotifikovaného technického předpisu, v daném případě jde o podmínky omezující pěstování konopí pro léčebné použití, založit trestní odpovědnost stěžovatelů. Soudní dvůr ve věci C-144/16 – Município de Palmela konstatoval: „*dovolávat se (...) nesděleného technického předpisu (...), postihuje jen uvedený technický předpis, a nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen.*“ Technický předpis v ustanovení 24a, resp. 24b představují omezující podmínky pro všeobecnou přípustnost pěstování konopí pro léčebné použití. Pokud jsou tyto omezující podmínky neaplikovatelné, znamená to, že se aplikuje toliko část ustanovení, která umožňuje legální pěstování konopí k léčebnému použití.

Stěžovatelé totiž nenakládali jako plně právně způsobilí a zcela příčetní lidé s omamnými a psychotropními látkami nedovoleně ve smyslu § 283 trestního zákoníku, tj. bez povolení k nakládání s uvedenými látkami ve smyslu § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (dále jen „ZoNL“), neboť z důvodu nadřazenosti práva Evropské unie (dále jen „EU“ nebo „Společenství“) nelze na ně nahlížet, že by konali nedovoleně ve smyslu uvedeného ustanovení trestního zákoníku, tj. že by konali bez povolení ve smyslu výše uvedených ustanovení ZoNL, a to z následujících důvodů, které potvrzuje usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 5.10.2017 č.j. III. ÚS 3354/2016, bod 34 a je doloženo ve spisech v rozhodnutích o porušení práva Společenství neoznámením novelizací výroby konopí jako léku novelami č. 141/2009 Sb. a č. 50/2013 Sb.. ve stanovisku Parlamentního institutu ze dne 28.3.2012 č. 0590P, Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví ze dne 12.9.2014, č.j. 08780/000/2014 a stanovisku MZ ČR ze dne 14.3.2016 č.j. MZDR 14780/2016-4/MIN/OVA.

Ačkoliv § 24 ZoNL zakazuje pěstování konopí a tím de facto znemožňuje vydání povolení k nakládání s konopím dle § 4 a § 8 uvedeného zákona, doznal tento absolutní prohibiční režim odchylky v podobě zákona č. 50/2013 Sb. Zákon č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tzv. zákon „konopí do lékáren“ (dále jen „ZKdL“), jež zavedl s účinností od 1. března 2014 legální režim pěstování konopí k lékařským účelům v podobě zejména nově zavedených § 24a a § 24b ZoNL a § 79a ZKdL (dále jen „sporná ustanovení Zkdl“).

Podmínky pro pěstování konopí za lékařskými účely stanovené sporná ustanovení ZKdL jsou na základě ustálené judikatury Soudního dvora založené na rozsudku ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 54, vůči obžalovaným nevymahatelné z důvodu, že představují tzv. technický předpis ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES, který, ačkoli měl, tak nebyl Evropské komisi (dále jen „Komise“) oznámen.

K uvedenému závěru je třeba dospět na základě následujících skutečností:

Ustanovení § 24a a § 24b ZoNL představují čistě národní právní úpravu, tj. jejich přijetí není žádným způsobem požadováno unijními právními předpisy, což by vedlo ke zproštění ČR od povinnosti oznámit ZKdL Komisi dle čl. 10 odst. 1 první odrážka směrnice 98/34/ES.

V případě § 24a a § 24b ZoNL se jedná o technický předpis v podobě tzv. jiného požadavku ve smyslu čl. 1 bod 3 ve spojení s bodem 9 směrnice 98/34/ES, jehož neoznámení ve fázi návrh předpisu podléhá sankci nevytahatelnosti.

Dle čl. 1 odst. 3 směrnice se „jiným požadavkem“ rozumí „požadavek [...] kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů [...], který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, [...], pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit [...] uvedení na trh“ daného výrobku.

Je nesporné, že § 24a a § 24b ZoNL stanoví požadavky na určitý výrobek, a sice konopí za léčebnými účely, uložené především z důvodu ochrany spotřebitelů.

Dále se požadavky § 24a a § 24b ZoNL týkají používání výrobku ve smyslu čl. 1 bodu 9 směrnice 98/34/ES.

Mimoto se požadavky § 24a a § 24b ZoNL týkají životního cyklu daného výrobku (konopí za léčebnými účely) po uvedení na trh. V předmětné věci dochází k uvedení výrobku na trh (nejpozději) při dodání konopí za léčebnými účely Státním úřadem pro kontrolu léčiv (dále jen „SÚKL“) provozovateli lékáren dle § 24 odst. 2 ZoNL.

To zcela odpovídá definici nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/765/ES, kterým stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh stanovující obecnou definici pojmu „uvádění na trh“ definovaného jakožto „první dodání výrobku na trh“ (čl. 2 bod 2 daného nařízení), pod kterým je třeba rozumět „dodání výrobku k distribuci [...] na trh [...] v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty nebo bezplatně“ (čl. 2 bod 1 daného nařízení).

Je nesporné, že při dodání konopí za léčebnými účely Státním úřadem pro kontrolu léčiv (dále jen „SÚKL“) provozovateli lékáren dochází k dodání výrobku k distribuci na trh ve smyslu výše uvedeného. Tato činnost je vykonávána za úplatu, jak vyplývá z § 24b odst. 2 ZoNL, jež stanovuje cenu za převod konopí provozovateli lékárně. Stejně tak je třeba na SÚKL v předmětném ohledu nahlížet jakožto vykonávající obchodní činnost v podobě subjektu, kterému byl státem svěřen obchodní monopol ve smyslu čl. 37 Smlouvy o fungování EU, což jednoznačně dokládá, že z hlediska unijního práva SÚKL v předmětném ohledu vykonává obchodní činnost ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení č. 2008/765/ES.

Sporná ustanovení ZKdL dále představují „podmínku“ vztahující se na používání dotčeného výrobku (konopí), která může významně ovlivnit jeho uvedení na trh. V této souvislosti je zřejmé, že distribuční monopol lékáren na základě sporných ustanovení ZKdL (viz např. výraz v § 24b ZoNL o dodávce konopí „výhradně provozovateli lékárny k přípravě léčivých přípravků“) zásadním způsobem ovlivní uvedení na trh léčebného konopí v porovnání se stavem, kdyby bylo volně obchodovatelné za tržních podmínek nabídky a poptávky. Nutno si uvědomit, že konopí je samo o sobě léčebné, tj. pro jeho léčebné vlastnosti není třeba farmaceutického zpracování. Státní požadavek v podobě dodání konopí vybranými dodavateli SÚKL, jež jej dále dodá do lékáren, nemá samo o sobě léčebnou

hodnotu, ale má zabránit legálnímu pěstování, užívání a obchodovatelnosti konopí za léčebnými účely, čímž jednoznačně významně ovlivňuje uvedení na trh v porovnání s ostatními volně obchodovatelnými výrobky.

Za účelem předejít účelovému argumentu, že konopí je omamnou látkou a tudíž nelze na ni nahlížet jako na běžný výrobek, lze jednoduše odkázat na rozsudek Soudního dvora ve věci C-137/09 Josemans, zejména body 37 až 41, v jehož rámci Soudní dvůr potvrdil význam omamných látek jako je konopí za léčebnými účely a i jejich a priori obchodovatelnost podléhající přezkumu unijním soudem z hlediska unijního práva.

Uvedené tvrzení o nutnosti oznámit ZKdL byla i potvrzena Parlamentním institutem Poslanecké sněmovny v březnu 2012.

Nelze tak než dospět k závěru, že sporná ustanovení ZKdL představují technický předpis v podobě tzv. jiného požadavku ve smyslu čl. 1 bod 3 ve spojení s bodem 9 směrnice 98/34/ES, jehož neoznámení ve fázi návrh předpisu dle čl. 8 směrnice 98/34 vede k jejich nevymahatelnosti vůči obžalovanému, na kterého tak nelze hledět v tom smyslu, že nakládal nedovoleně s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona trestního zákoníku, resp. bez povolení k nakládání s uvedenými látkami ve smyslu § 4 a § 8 ZoNL.

Stěžovatelé dále namítají nevymahatelnost ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s přílohou 1, § 1 odst. 2 ve spojení s přílohou 2 a § 2 ve spojení s přílohou 3 vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, jež je *ratione temporis* na předmětnou věc aplikovatelná.

Ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 221/2013 Sb. stanoví ve spojení s přílohou č. 1 dané vyhlášky jakostní požadavky na léčebné konopí a představuje tak technickou specifikaci ve smyslu čl. 1 bod 2 směrnice 98/34/ES, tj. první kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.

Ustanovení § 1 odst. 2 ve spojení s přílohou 2 dané vyhlášky stanoví jakostní požadavky na léčebné konopí a představuje tak technickou specifikaci ve smyslu čl. 1 bod 2 směrnice 98/34/ES, tj. první kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.

Ustanovení § 2 ve spojení s přílohou 3 vyhlášky 221/2013 Sb. umožňuje pouze lékaři předepisování léčebného konopí a představuje tak jiný požadavek ve smyslu čl. 1 bod 3 směrnice 98/34/ES, tj. druhou kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.

Ačkoliv byla vyhláška č. 221/2013 Sb. Komisi dle směrnice 98/34/ES oznámena, byla postoupena do oznamovací procedury v tzv. naléhavém režimu dle čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES, jež umožňuje přijetí technického předpisu bez nutnosti dodržet tříměsíční lhůtu dle čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES (viz body 11 a 12 notifikačního formuláře zasláného Českou republikou Komisi v rámci předmětného oznámení).

Jakožto výjimka z běžného režimu stanoveného čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES je třeba naléhavý režim čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES použít restriktivně, tj. pouze v míře nezbytné, přičemž důkazní

břemeno přísluší členskému státu. Čl. 9 odst. 7 směrnice přitom zní: „Odstavce 1 až 5 se nepoužijí, je-li členský stát z naléhavých důvodů způsobených vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi, které souvisejí s ochranou veřejného zdraví nebo s bezpečností, s ochranou živočichů nebo rostlin, nucen ve velmi krátké lhůtě připravit technické předpisy tak, aby byly neprodleně vydány a provedeny, aniž by byly možné jakékoli konzultace.“

Je zřejmé, že při přijetí žádné naléhavé důvody způsobené vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi související s ochranou zdraví neexistovaly.

Česká republika tudíž nebyla oprávněna použít naléhavou proceduru čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES při přijetí vyhlášky č. 221/2013 Sb. Na danou vyhlášku je tedy třeba nahlížet ve smyslu, že nebyla řádně Komisi oznámena dle čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34, a tudíž jsou výše uvedena ustanovení této vyhlášky vůči obžalovanému č. 1 nevymahatelná a nelze na něj hledět v tom smyslu, že nakládal nedovoleně s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona trestního zákoníku, resp. bez povolení k nakládání s uvedenými látkami ve smyslu § 4 a § 8 ZoNL.

Nad rámec uvedeného se stěžovatelé domnívají, že česká právní úprava nekonzistentním a nepřiměřeným způsobem omezuje volný pohyb léčebného konopí, čímž porušuje čl. 34 Smlouvy o fungování EU, jež zaručuje jednotlivcům svobodu volného pohybu zboží.

Důvod je ten, že vnitrostátní právní úprava v podobě zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., stanoví požadavky na jakost léčebného cannabis, které je *de facto* třeba dovážet z Nizozemska a od 1.1.2018 i z Kanady, kde je pěstované k omamným účelům, a které je prokazatelně méně vhodné pro léčebné použití než jiné (vnitrostátní či dovezené) odrůdy cannabis včetně zcela neomamných odrůd cannabis a neomamných metod aplikace omamného cannabis, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno.

Dle názoru stěžovatelů brání čl. 34 Smlouvy o fungování EU skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-137/09 Josemans explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je cannabis, k léčebným a výzkumným účelům (viz výše), uvedené české právní úpravě, která zcela nekonzistentně umožňuje pouze použití nevhodného léčebného cannabis (do 1.1.2018 dováženého pouze z Nizozemska) sloužícího primárně k omámení a pod hrozbou trestní sankce zakazuje veškeré pěstování, výzkum a užívání jiných (vnitrostátních či dovezených) odrůd cannabis vhodnějších k léčebnému použití.

V nálezů sp.zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. listopadu 2011 Ústavní soud odkázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ullens de Schooten a Rezabek proti Belgii ze dne 20. září 2011, č. 3989/07 a 38353/07, že čl. 6 odst. 1 Úmluvy ukládá vnitrostátním soudům povinnost odůvodnit z pohledu aplikovaného práva svá rozhodnutí, kterými odmítá předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru. Funkce Evropského soudu pro lidská práva pak spočívá v zajištění toho, aby před ním zpochybňované rozhodnutí o odmítnutí bylo náležitě odůvodněné s ohledem na výjimky stanovené judikaturou Soudního dvora. Nálezy Ústavního soudu ČR sp.zn. Pl. ÚS 50/04 ze dne 8.3.2006, sp. zn. II. ÚS 1009/08 ze dne 08.01.2009 ve věci Pfizer, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012 rovněž potvrdily, že nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru může být porušením práva na zákonného soudce,

práva na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a dle čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Subsidiárně stěžovatelé požadují, aby Ústavní soud předložil Soudnímu dvoru žádost o řízení o předběžné otázce dle čl. 267 Smlouvy o fungování EU týkající se souladu českých právních předpisů s právem Společenství. Dle názoru stěžovatelů by Soudnímu dvoru měly být předloženy tyto otázky:

I. Otázky týkající se nutnosti notifikace zákona č. 50/2013 Sb. (tzv. zákon konopí do lékáren)

- 1) Představují ust. §24a a § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a dále ust. § 79a zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech tím, že upravují distribuci konopí pro léčebné účely a v této souvislosti požadují, že 1) pěstovat konopí pro léčebné použití může jen osoba, které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv, 2) veškeré vypěstované konopí pro léčebné použití bylo předáno Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, a 3) takto vypěstované konopí bylo výlučně přes lékárny dodáno nemocným na základě 4) lékařského předpisu, technické předpisy ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 20152/1535 (dříve směrnice 98/34/ES) a jsou tudíž s ohledem ke skutečnosti, že nebyly oznámeny Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné vůči jednotlivci, který se jejich nevymahatelnosti dovolává, a to ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
- 2) Je třeba čl. 5 směrnice 20105/1535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 Município de Palmela upřesnil, že se nevymahatelnost neoznamovaného technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návštěm § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí za léčebnými účely, a nemohou nevymahatelnost daných technických předpisu de facto odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?
- 3) Představuje ust. § 5 odst. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že jeho novelizací zákonem č. 50/2013 Sb. byl stanoven pro zacházení s konopím k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) poprvé limit obsahu látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, a to ve výši 0,3 % THC, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
- 4) Představuje ust. § 15 písm. e) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim izolace látek z konopí k účelům výzkumným a terapeutickým přešel od režimu, kdy nebylo možné tuto činnost provádět, na režim, kdy toto možné je, a to na základě zákona č. 50/2013 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES s přihlédnutím ke skutečnosti, že i alternativní či liberálnější režim představuje dle rozsudku Soudního dvora ve věci C-273/94 Komise proti Nizozemsku technický předpis, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

II. Otázky týkající se ostatních ustanovení zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látek ve věci pěstování a výroby konopí

- 1) Představuje ust. § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim pěstování konopí k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) přešel od režimu, kdy bylo možné pěstovat konopí bez hlášení úřadům a bez existence metodické normy pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí (viz otázka č. 2 níže), na režim, kdy je možné pěstovat konopí bez hlášení úřadům a bez existence metodické normy pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí, ale to pouze na pěstební ploše do 100 m²/osobu, a to na základě zákona č. 362/2004 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technicky předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
- 2) Je třeba v roce 2009 novelizované nařízení Komise (ES) k určení omamných a neomamných odrůd konopí „Metodou společenství pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí“ č. 1122/2009 (příloha č. 1) ze dne 30. listopadu 2009 vykládat v tom smyslu, že brání ve stanovení jiných metod pro měření obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí ke zjištění omamnosti odrůdy, než je metoda uvedená v citovaném unijním předpisu?
- 3) Představuje ust. § 8 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim přešel od režimu, kdy není nárok na vydávání povolení k zacházení s návykovými látkami, na režim, kdy takový nárok je daný, a to na základě zákona č. 141/2009 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

III. Otázky týkající se souladu české právní úpravy se svobodou volného pohybu zboží dle čl. 34 Smlouvy o fungování EU

- 1) Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na jakost léčebného konopí, které je méně vhodné pro léčebné použití než jiné odrůdy konopí včetně zcela neomamných odrůd konopí a neomamných metod aplikace omamného konopí, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno?
- 2) Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-137/09 Josemans explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je konopí, k léčebným a výzkumným účelům, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje použití pouze takového léčebného konopí, které slouží primárně k omámení, a pod hrozbou trestní sankce zakazuje pěstování, výzkum a užívání jiných odrůd konopí vhodnějších k léčebnému použití?
- 3) Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 236/2015 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na způsoby zpracování léčebného konopí, které je prokazatelně méně účinné pro léčebné použití pro celou řadu nemocí, a to jak z hlediska jakosti (složení), tak způsobu použití

(metody zpracování a podání) a de iure zakazuje vyrábět léčebné produkty jak z omamných, tak neomamných odrůd konopí a používat neomamné metody aplikace omamného konopí?

- 4) Je třeba čl. 9 směrnice 98/34/ES vykládat v tom smyslu, že brání v použití naléhavé procedury dle odst. 7 uvedeného ustanovení v případě vnitrostátní úpravy, jako je vyhláška č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem cannabis pro léčebné použití, jejímž prostřednictvím jsou stanoveny požadavky na jakost léčebného cannabis a další požadavky na toto zboží?

VI. Příloha

Stěžovatelé žádali svého právního zástupce, aby k této ústavní stížnosti připojil též jimi vypracovaný text, který obsahuje jejich námitky a vyjádření k dosavadnímu průběhu trestního řízení, zejm. k napadeným rozsudkům. Přílohou této ústavní stížnosti tedy je i text sepsaný oběma stěžovateli.

Důkaz: Text stěžovatelů

Současně si stěžovatelé dovolují podotknout, že nejsou původci listin zasílaných do soudních spisů třetími osobami.

VII. Petit

S ohledem na výše uvedené stěžovatelé navrhují, aby Ústavní soud zrušil usnesení Nejvyššího soudu ČR č.j. 11 Tdo 1499/2017-48 ze dne 13.12.2017, rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. 11 To 48/2017-1036 ze dne 12.6.2017 i rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 9 T 5/2016-948 ze dne 27.2.2017, a aby stěžovatelům přiznal právo na náhradu nákladů řízení před Ústavním soudem.

Miroslav Kočíř a Jana Kočířová
v zastoupení
Mgr. Ludvík Novotný, advokát